

November 2019. (Inte Julbrev) Rundbrev ☺ 04

Kära vänner,

Nu är det bra längesedan vi skrev ett rundbrev. Flera av er som får det är INTE facebookvänner och kanske inte heller hann träffa oss i somras...så ni har inte hört nåt på ett drygt halvår. Nåväl, bara att börja.

Det är regntid. Det innebär varma soliga dagar och framåt eftermiddagen mulnar det på och – har vi tur regnar det – och då sjunker temperaturen till behagliga 24-26 grader. Annars blir det bara blixtar över Kinshasa...och lika varmt hela natten och man kan knappt sova... dessutom skäller de tio halvilda hundar som valt denna stora tomt som sitt revir, så att sömnen blir ännu sämre. Men... inga tjuvar vågar sig hit. ☺

VI var i Sverige mellan mitten av juli och slutet av september. Stora delar av sommaren ägnades åt planering av dotter Laetitias bröllop (med Simon) och vigseln genomfördes i Hovs kyrka, på Bjärehalvön i Skåne, den 20 september. Den 25e åkte Laetitia (Titti) med oss till Kongo (där vi adopterade henne för 28 år sedan) för att skriva sin Mastersuppsats och därmed avsluta sina studier till Barnmorska. Titti for hem igår och "Livet" har återgått till det normala...

En annan händelse som inträffade i somras var att vi blev tillfrågade och bejakade att vi förlänger vår arbetsperiod till sommaren 2021. Undrar hur uthålliga våra stödförsamlingar är?

Så vad har hänt? Mellan förra rundbrevet och mitten av Juli avslutade Carl några kurser på Fakulteten. Vid rättandet av Cours License 3's uppsatser tyckte jag att det var väl många som skrev alltför bra... och kollade mot internet! SÅ uppdagade jag att 14/40 studenter plagierat minst 50% av sina tentamensuppsatser och jag gjorde som man ska. Kollade, skrev ut, markerade och förde ett himla liv.. Och sen blev det massor av merarbete eftersom jag istället måste göra nya skrivningstillfällen och muntliga tentor...och alla var bekymrade och jag skrev brev till Rektor och universitetsstyrelsen och sedan fick jag reda på att det var legio och jag sade att det inte accepteras! ...nu sex månader senare när

höstterminen just börjat har det blivit ”hårdare” på alla nivåer. Så någon effekt fick det. Under April och maj ägnade jag också mycket tid åt att ”hjälpa” ASUdh med diverse praktiska saker: Jag (och ett tiotal unga killar) monterade ca 800 rygg-burna insektsbesprutningspumpar; Vi testade och fixade till 35 Motorpumpar nere vid Djouéfloden; och jag fick ”förmånen” att vara med i ett team (av tre) som delade ut jordbruksredskap till hushåll med kvinnliga familjeöverhuvud, i Poolregionen. Ett Projekt som UNDP gav ASUdh i uppdrag att utföra. Med det projektet jobbade Anne (och Miyakayizila och Blaise + andra) dag o natt under tiden slutet av mars till början av juni.

Vi hade 35 motorpumpar i vardagsrummet och 1400 bekämpningsmedelsprutor i olika rum. Sovrum, arbetsrum och kök var fredade zoner. Och verandan såg ut som monteringsverkstad. Varje student som kom för att diskutera uppsats eller

betyg fick hjälpa till att montera sprutor. På bilden är det vår chaufför, Dominique, som ler. Han och jag blev ”experter”. Det går åt mycket CocaCola

när ämnet är Praktisk Teologi.

Utanför ASUdh's kontor var det kaotiskt under de dagar då tre team körde ut med tre lastbilar och tre ledningsbilar till 35

byar i fem distrikt, med alla pumpar, fougoukvarnar och ”Paket” med redskap.

Anne står på trappan flankerad av Blaise (logistiker) och Luc – jordbruksexpert. Vägarna... tja. Det finns mycket att säga om vägarna i Pool (departement eller landskap väster om Brazza). Lika mycket kan man säga om bilarna.

I Juni blev vi inbjudna till Nationaldagsfirande på Ambassaden i Kinshasa och for över floden. Firandet på ambassaden var trevligt. Vi fick Minifastlagsbullar till kaffet ☺.

La Directrice lät fotografera sig – liksom MÅÅNGA andra – framför ”nationalsymbolen”. Dagen efter hade hon säkerhets- och utvecklingsmöte med två yngre ambassadsekreterare.

VI hann gå på gudstjänst i IPCK International Protestant Church of Kinshasa – där Carl var pastor 2008-2009. Och vi hann träffa flera goda gamla vänner. Dessutom hann vi med att besöka ”la Symphonie des Arts” och se några riktigt fina tavlor.

Inte minst den här nedan gillar vi.

För att något vila ut efter strapatserna med PNUD åkte vi till Rwanda över midsommar och hälsade på vännerna Marie Lackenbauer och Mats Wahlsten, Marie jobbar med Vi-skogen och ett agro-forestry-projekt. Intressant...Kul hade vi också. Sista helgen i Juni var det pastorsordination på Ngouédi. Där var vi med.

Halva juli gick snabbt och sedan åkte vi hem till Skummeslövsstrand. Några församlingar hann vi besöka under hemmavistelsen, mellan bröllopsplanering, Sundbergsmästerskapen i golf och andra nödvändigheter. Vi var i:

Immanuelskyrkan – Halmstad, Sköllersta, Immanuelskyrkan – Jönköping och Sennans Equmeniaförsamling – RPG. Vi höll föredrag om ”Missionär år 2019” på Länsmuseum i Jönköping, Carl hann med att officiera på två begravningar: en äldre man, scoutledare och vän samt en barndomsvän som dog i en tragisk olycka. Och dessutom hann vi – som sagts – med om att genomföra Tittis och Simons bröllop. Så skönt det var att få åka tillbaka till Kongo för att vila ut efter en hektisk sommar!

Tillbaka till Kongo den 26e september!

Lärarmöten om bland annat ”skärpta regler”, om hur vi skall hantera dem som vill bli examinerade utan att ha deltagit i undervisningen, mm.

I mitten av Oktober kom

”våra” två nya GOTHIA-fotbollsvolontärer: Nils Värnsberg från Nässjö och Sture Genemo från Donsö. Trevliga killar. Dessutom har Anne ”hittat” två andra unga svenskar: Magnus F. och Emilie K. som jobbar på PAM (World Food Program – ett FN-organ). En regnig lördag (26/10) lastade vi in Titti, Nils, Sture, Emilie, Magnus och mig och Anne i ASUdh’s Landcruiser och gjorde picknickutflykt till Trou de Dieu (Guds grop) ca 5 mil väster om Brazza. Picknicken fick vi emellertid äta på vår veranda. Kul för de ”unga” att träffa andra unga svenskar som av olika anledningar finns i Kongo.

Den 1a November är det helgdag i Kongo Brazaville – Toussaint `= Alla helgons dag. Traditionenligt åkte vi till Gravplatsen i centrala Brazzaville och lade blommor på de 12 gravar som finns där. 11 stenar men vid en ligger det ett litet barn begravt med en förälder. Ett annat barm har egen grav. Nyttigt för volontärerna...och oss att se hur unga de var som kom... och som dog i arbetet för Guds rikes utbredande i Afrika.

För Annes del har det varit hektiskt. Nya projekt på gång. För några år sedan testamenterade en missionär... pengar till förmån för "Humanitärt arbete i Kongo". ASUdh fick 2.7 miljoner kronor... och just i dagarna har ASUdh skrivit kontrakt med en entreprenör och en annan NGO om att de tillsammans skall "Öppna upp vägen mellan Kinkala och Madzia". Ungefär en miljon kronor kommer att gå till att öppna upp 12-14 kilometer raserad väg. DE senaste åren har befolkningen i Madzia – Missionskyrkans första Missionsstation i Kongo Brazzaville. Grundad 1909 – inte kunnat få avsättning för jordbruksprodukter, inte kunnat åka "ambulans" annat än med motorcykel (två hjul), inte kunnat ta sig från Madzia till huvudorten Kinkala utan hiskligt mycket besvär. NU kommer det att ordnas.

På fredag, den 8e är det en manifestation i Kinkala: ASUdh. Entreprenören, Distriktsföreståndaren för Kyrkan, Landshövdingen och säkert andra dignitärer. Som skall vara med och glädja sig åt att vägarbetet börjar. Häftigt!!

På lördag (9e) är det öppningsgudstjänst på Universitetet och nästa onsdag (13e) skall Anne och jag gemensamt hålla föredrag på Franska Institutet om "Sverige och kampen mot fattigdomen". Innan dess (11-13)... kommer Bertil Svensson och Håkan Lilja (+ en delegation från Kinshasa) för att diskutera hälsovårdsprojekt och strategier, under några dagar. Då blir det tolk-jobb.

Så efter det här Rundbrevet börjar vi jobba med föredraget.

Gåsfesten vid Skånska Konsulatet får vi skjuta upp en vecka. Om Du (som läser) kommer att vara i Brazzaville den 16-17 november så hör av dig. Då blir det gåsmiddag med rödkål, sviskon och äppleskivor + Äppelpaj!

Sen är det jul, sen blir det påsk och så småningom Kyrkomöte i Malmö- DÅ kommer vi till Sverige! Vill er församling ha besök? Hör av er! Stödförsamlingar har förtur!

Bakom, under och i allt detta finns också Du/Ni som finansierar Equmeniakyrkans Internationella arbete. Dessutom tänker vi, ofta, att Gud finns med. Folk önskar varandra Herrens välsignelse, innan möten, efter sammanträden. Ger man något till någon får man ofta höra: Gud vare med dig. Träffar man nån på stan så skiljs man åt med orden Guds frid åt dig. Det är

morgonbön på Universitetet varje dag och inte sällan inleds och avslutas sammanträden med Bön. Frågar man någon: Hur är det? Så är svaret OFTA: Par la grace de Dieu (tack vare Guds nåd överlever jag).

Par la grace de Dieu kom det en stor Container från Sverige. En massa sjuksängar och annan utrustning. Massor av fotbollskläder och bollar till GOTHIA + en stor Hoppbock och en massa annat. 11 bananlådor med tyger och garn och annat till Kvinnoskolan. Förbandsmaterial till små sjukkliniker och dispensairer. Böcker till Universitetet och teologiska fakulteten. 260 slipsar till en privatperson! Flera däck till olika bilar och sju blåsinstrument från Torpa Equmeniaförsamling till Bacongokyrkans Brassband.

Genom Guds nåd reparerades Brassbandets Horn- och Eufoniumsektion och nu låter det bättre. Dessutom fick de noter och partitur. Jag var där och filmade...och fick ta emot genom Guds nåd – en stor kasse gurkor och tomater och en finfin ananas...som tack. Tacket var egentligen till Torpa – som fått brev – men jag fick ta emot det. Det är ETT uttryck för Guds nåd.

I förhoppningen att detta brev tas emot som en hälsning från oss som arbetar i och genom Evangeliska Kyrkan EEC i Kongo Brazzaville och en önskan om Guds välsignelse över dig, de dina och ditt liv, tecknar vi

Anne och Carl Sundberg